

[K. Axel Nielsen.]

lovgivning, der i så høj grad som muligt harmonerer med dansk straffelovgivning.

Det stod naturligvis klart for alle, at en lovgivning af denne karakter måtte være noget af et eksperiment, og at der, efterhånden som forholdene i Grønland ændredes i retning af de i den øvrige del af Danmark gældende, måtte ske yderligere tilnærmelse mellem lovgivningen i de to dele af riget. Lovens karakter af et eksperiment fandt udtryk i en bestemmelse om, at den skulle tages op til revision efter et antal år, og som noget helt nyt, at revisionsforslaget skulle være ledsaget af en på regelmæssige undersøgelser grundet beretning om, hvorledes loven havde virket.

Denne undersøgelse foreligger nu, og den fastslår det glædelige, at kriminalloven har virket tilfredsstillende, at den er blevet vel modtaget af befolkningen og de myndigheder, der har skullet administrere den, samt at loven bortset fra forskellige mindre ændringer kan foreslås opretholdt.

Det er en omfattende og overmåde interessant redegørelse, udvalget for samfundsforskning i Grønland har udarbejdet og stillet til rådighed for folketinget og regeringen. Et stort materiale er indsamlet og bearbejdet i Grønland, spørgeskemaer er udsendt, politi og kredsdommere er blevet udspurgt, ja, også dele af den menige befolkning er blevet interviewet, og hele materialet er derefter statistisk bearbejdet. På grundlag heraf har et underudvalg derefter gennemgået kriminallovens enkelte bestemmelser, kommenteret dem og stillet forslag om, hvorvidt de skal opretholdes eller underkastes ændringer. Det fremgår af beretningen, at udvalget for adskillige bestemmelser vedkommende anser erfaringsmaterialet for at være for spinkelt til, at der allerede nu, relativt få år efter kriminallovens ikrafttræden, kan drages sikre slutninger om, hvorvidt de respektive bestemmelser har fundet deres endelige form.

Både derfor og fordi selve undersøgelsen af dette ret enestående lovgivningsarbejde

i en under udvikling værende befolkning har betydelig videnskabelig interesse, må det meget ønskes, at den høje regering vil finde økonomiske muligheder for, at undersøgelsen fortsættes. Kan der ikke blive råd til at lade så stort et udvalg — udvalget for samfundsforskning i Grønland er på 11 medlemmer — fortsætte forskningsarbejdet, vil man vel kunne få et mindre talstærkt udvalg til at foretage de fortsatte undersøgelser. Det ville være meget beklageligt, om vi af økonomiske grunde måtte stoppe det så godt begyndte forskningsarbejde.

Det lovforslag om forskellige mindre ændringer i kriminalloven for Grønland, vi her behandler, er stort set identisk med det forslag, udvalget for samfundsforskning har udarbejdet. En enkelt af ændringerne hidrører fra det grønlandske landsråd, der har haft forslaget til behandling og godkendt det. Der er ingen grund til her at omtale de enkelte ændringsforslag, der så godt som alle betyder et skridt i retning af at nærme grønlandsk og dansk lovgivning til hinanden. De vigtigste ændringsforslag er vel dem, der er indeholdt i lovforslagets § 1, nr. 10 — det er lovens § 85 — om de foranstaltninger, der kan anvendes, hvorved man udnytter de erfaringer, der er gjort.

Gennemgangen af de enkelte bestemmelser bør ske i det udvalg, jeg vil foreslå nedsat. Men jeg kan allerede nu give tilsagn om, at mit parti vil bidrage til en velvillig behandling og hurtig gennemførelse af lovforslaget.

From: Mit partis ordfører, det ærede medlem frk. Helga Pedersen, kan ikke være til stede, og jeg skal derfor på hendes vegne fremsætte et par bemærkninger.

Af gode grunde skal jeg afholde mig fra selve juraen i lovforslaget. Det er udarbejdet af vor bedste sagkundskab, og enkeltheder vil jo altid og med større udbytte kunne drøftes i et udvalg. Vedrørende det principielle vil jeg gerne udtrykke min tilfredshed med, at dansk retssystem ikke blev direkte overført til de grønlandske forhold